

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΗΜΕΡΩΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1880.

ΑΡΙΘ. 149.

Συνδρομ. ἔτησ. ἐν Ἑλλάδι

Δρ. 1.

Ἐξωτερικῶσ.

2.

Ἐν ὁδοῦ Ἑρμού ἀριθ. 79.

Ἐξ ὁδοῦ Ἑρμού, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίσ τῶν Παίδων ἕνευ προληρωμῆσ.

Πτεριδοειδῆ.

Κατὰ τὴν παναρχαίαν ἐποχὴν τῆσ γῆσ ἡμῶν, ὅτε πᾶσα ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆσ ἐκαλύπτετο ὑπὸ δένδρων καὶ φυτῶν, ἡ δὲ βλάστησις ἦτο πλουσία καὶ θαυμασίη, αἱ πτερίδες, εἴτε τὰ πτεριδοειδῆ καὶ καλαμοειδῆ κατεῖχον τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν δένδρων κατὰ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ τὸ μέγεθος, ὡσ καταφαίνεται εἰς τὰ ἀνθρακοφόρα στρώμματα αὐτῆσ

Εἰς τὰς μετέπειτα ἡμῶσ ἐποχὰσ, αἱ πτερίδες ἀρχονται κατὰ μικρὸν νὰ ὀλιγοστεύουν οὐ μόνον κατὰ τὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ μέγεθος, ὥστε ἤδη ἀπαντῶνται μόνον εἰς τὰς ἐπιφάνειασ καὶ τὴν διακεκαυμένην ζώνασ, εἰς ἕκείνασ μὲν ὡσ θάμνοι, εἰς ταύτην δ' ὡσ δένδρα.

Αἱ πτερίδες ἀπαιτοῦν ἀμμοσφαῖραν ὑγρὰν καὶ μεγάλην θερμότητα, ἵνα ἀναπτυχθοῦν ὡσ πρέπει κατὰ τὴν παναρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν, ὅτε ἡ γῆ μας ἦτο κεκαλυμμένη ὑπὸ θερμῆσ ὑμείλης, αἱ πτερίδες ἤξαναον εἰς τεράστιον μέγεθος.

Τὰ πτεριδοειδῆ εἶναι δένδρα ὁρατὰ τὴν ἄψιν, ὡσ φαίνεται ἐκ τῆσ προκειμένησ εἰκόνοσ, ἕνεκα τοῦ σχήματος τοῦ λεπτοφυοῦσ τοῦ φυλλώματος, καὶ τοῦ ὕψοσ καὶ ὕψηλοῦ τοῦ κορμοῦ, διὰ τῶν ὀπίωον φέρουσι πολλὴν ὁμοιότητα πρὸσ τοὺσ φοίνικασ.

Τὰ τῆσ σημερινῆσ ἐποχῆσ πτεριδοειδῆ δένδρα φθάνουν πολλάκις εἰς ὕψοσ 60 καὶ ἔπεκεινα ποδῶν· εἶναι δὲ τὰ μόνη μεταξὺ τῶν δένδρων, τὰ ὅποια δὲν κάμνουσιν ἄνθος· οἱ δὲ σπόροι τῶν εὐρίσκονται διευθετημένοι κατὰ σειρὰσ εἰς τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τῶν φύλλων.

Δοξολογία πρὸσ τὸν Θεόν.

Καλὸν τὸ Σε δοξολογεῖν,
ὦ Κόριέ μου καὶ Θεέ.
Καλὸν δὲ καὶ τὸ εὐλογεῖν
Τὸ ὄνομά σου, Ἀγαθέ.

Πρωίας καὶ δια νυκτόσ
Τὰ ἔργα σου τὰ θαυμαστά
Θά προσπαθῶ ἐγὼ πιστῶσ
Νὰ κάμνω 'ς ἅπαντασ ἡμέρασ.

Ἦσαν τὴν κρίσιν θεωρῶν,
Ἐξήσταμαι μὲ θαυμασμένον

Δοξολογῶν σε δ' ἀπορῶ
Εἰς ἕκαστόν σου λογιζομένον.

Δένδρον πτεριδοειδῆσ,

ΟΙ ΕΝΤΑΦΙΑΣΘΗΝΤΕΣ ΕΘΝΤΕΣ,

(Διήγημα Ἐλευθερίου)

Μεταφράσις ἐλευθέρᾳ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

(Ἰδὲ προηγουμένον φύλλον).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ λυπηρὰ ἀπόλαυσις.

Ἄν καὶ ὁ Ἰακώβος εἶχεν ἰσχυρὸν λόγον νὰ ἦναι ἐθνώμων πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ παπποῦ του ἀπὸ τοσοῦτον μεγάλου κινδύνου, δὲν ἰδεόσκεν ὅμως τὴν ἐπομένῃν πρῶταν πολλὴν ἰλαρότητα.

Δὲν ἦτο ὁ κίνδυνος τῶν λύκων, ὅστις ἀνησῶχει αὐτὸν, διότι οὐδὲν ἔγνος αὐτῶν ἐφαίνετο, οὐδὲ ἤκούετο πλέον, ἀλλ' ὁ συλλογισμὸς, ὅτι δὲν ἤρυνετο πλέον, ὡς ἐνόμιζε, ν' ἀφήσῃ τὴν φυλακὴν του, ἀσήμε καὶ δι' ὀλίγας στιγμὰς, διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ νὰ χαρῆ, βλέπων τὸν ἥλιον, τὸν ὠραῖον οὐρανὸν καὶ τὴν ἐκτεταμένῃν θέαν τῶν ὄρεων.

Πρὸ τῆς προσβολῆς τῶν λύκων ἐσαγαγέρι ἐνώπιον αὐτοῦ, εὐχάριστον καὶ ὠραῖαν εἰκόνα τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας ἐμελλον νὰ διέλθωσιν ἐπὶ τῶν ὄρεων. Ἡλιπία καὶ χορηγήσῃ εἰς τὸν παπποῦ του ὄψιν τινα τοῦ ἡλίου, καὶ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ κτηροστάσιον φῶς διὰ τοῦ παραθύρου, ἀπομακρόνων ἀπ' αὐτοῦ τὴν χιόνα, καὶ οὕτω νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μακρὰν καὶ δυσάρεστον σκοτίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔζων· ἐκτὸς τούτου ἤλιπτε νὰ κάμῃ περιπάτους τινὰς εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα μετὰ τοῦ παπποῦ του. Ἄλλ' ὅλαι αὗται αἱ ἐλπίδες του, ἐξῆφανίσθησαν διὰ μιᾶς.

Δὲν ἐτόλμα πλέον νὰ ἀφήσῃ τὸ κτηροστάσιον· ὅθεν ἔπρεπε νὰ συνοικειωθῆ μετὰ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἐμελλε νὰ διέλθῃ ὀλόκληρον τὸν χειμῶνα κεκλεισμένον, οὕτως εἰπεῖν, ἐντὸς φερέτρου, νὰ θεωρῆ δ' ἑαυτὸν εὐτοχῆ, ἐάν ἡ ἔλλειψις καθαρῦ ἀέρος καὶ ἀσκήσεως δὲν θὰ ἐπέφερον ἀσθενείας, ὅπῃ τῶν ὁποίων ἐπαπειλοῦντο ἕνεκα τοῦ μικροῦ ποσῶ καὶ τοῦ αὐτοῦ εἶδους τῆς τροφῆς, τὴν ὁποίαν καθ' ἐκάστην μεταχειρίζοντο.

Ἡ κοσότης τῆς καθημερινῆς των τροφῆς ἦτο πολλὴ· μικρὰν ὀλίγον γάλα αἰγῶς, κομματίον σκληροῦ καὶ ἑτηροῦ ἄρτου, καὶ ὀλίγα βρασμένα πατάτα μετ' ὀλίγον ἄλας ἦσαν πᾶν ὅ,τι εἶχον εἰς τὴν ἐξουσίαν των. Ἄλλὰ καὶ τὰς πατάτας ἔπρεπε νὰ μεταχειρίζωνται φειδωλῶς, διότι δὲν ἦσαν πολλά.

Ἡ κατάστασις των αὐτῶν ἦτο ἀδιάκοπον θέμα συνομιλίας μετὰ τῶν δύο ἀλχηματῶν, ὃ δὲ γέρον ἐπαφαιετο πάσης ἐοκαιρίας νὰ παρηγορῆ τὸν ἔγγονόν του

καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ ὑποφέρῃ μετ' ἐκπονητῆς τὴν σκληρὰν τύχην του, καὶ συχνὰ μὲν κατάρθωνε τοῦτο, οὐχὶ ὅμως πάντοτε, καὶ τότε ἔζητε ἐνασχολησθῆναι διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὰ παιδιῶν. Ἐδτοχῶς δὲ τὸ ἐνακομεῖσθαι αὐτοῖς ἄχουρον ἐχρησίμευσε κολῶ εἰς τοῦτο, ὃ ἐξ Ἰακώβου διὰ τῆς βοήθειάς τοῦ γέροντος συνέβησε· νὰ πλέκῃ ὠραίους φαθίσκους διὰ τὴν τροφίαν.

Κατορθώσαντες δὲ νὰ δώσωσι δεξέρον εἰς τὸν κτηνὸν, ὅστις ἐπλήρου τῆ κτηροστάσιον καὶ ἠνόχλει αὐτοῦς, ἤρχισαν νὰ ἀνοίξωσι μικρὸν τινὰ λάκκον πρὸς ἐναπόθεσιν πιθαρίου τινός, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον ὀλίγον τι ἔλαιον, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευε πρὸς φωτισμὸν αὐτῶν· καὶ τὸ ὁποῖον ὁ Ἰακώβος παρ' ὀλίγον ἀνέτρεπε. Μόλις ὅμως ἤρχισαν νὰ σκάπτωσι καὶ ἀνεῦρον πέντε φιάλας οἴνου, αἷτιμας εἶχον λησημονηθῆ· ἐκαὶ ἀπὸ τὸ προπαρελλόν· ἔτος.

Ἡ χαρὰ τοῦ Ἰακώβου εἰς τὴν θέαν τῶν φιαλῶν τούτων ἦτο ἀπερίγραπτος· ὁ παπποῦς ἦτο γέρον, ἀδύνατος, καὶ ἀσθενής, ἡ δὲ τροφή, τὴν ὁποίαν εἶχον, δὲν ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ διδῇ ἀρκετὴν θρέψιν καὶ ἰσχύιν εἰς τὸ σῶμά του. Ἡ ἀνέλιπτος ἀνεύρεσις ἐπομένως αἴνου παλαοῦ ἐθεωρήθη ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου ὡς μέγα ἐδύχημα, καὶ μολονότι ἠσθάνετο ἑαυτῶν ἀδύνατον, ἀπεφάσεν ὅμως ἐν τῇ καρδίᾳ του οὕτε νὰ δοκιμάσῃ κἄν τῶν οἴνων ἐκεῖνον, ἀλλὰ νὰ μεταχειροθῆ αὐτὸν καθολικηρίαν διὰ τὸν παπποῦ του.

(ἀκολουθεῖ.)

ΙΧΘΥΟΣΑΥΡΟΣ.

Εἰς τὸ τρίτον καὶ δέκατον πρῶτον ἔτος τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων (1870 καὶ 1878) εὐρίσκουσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὠραίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν περιγραφὴν πινῶν ἐκ τῶν παναρχαίων ζῶων τῶν κατοικοῦντων τὴν τότε ἐπιφώνεσκον τῆς γῆς μας, μετὰ τῶν εἰκόνων αὐτῶν. Μεταξὺ τούτων ἀναφέρεται καὶ ὁ ἰχθυόσαυρος, ἀμφίβιον πελώριον μετέχον, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ σημαίνει, ἐκ τε τοῦ ἰχθύος καὶ τῆς σαύρας.

Εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παρίσταται ὁ σκελετὸς ἐνὸς τοιούτου ἰχθυόσαυρου εὐρεθέντος ἐν Σιβηρίᾳ εἰς τὰ βάθος φάραγγός τινος πεπληρωμένης ὑπὸ πάγου.

Τὸ τεράστιον τοῦτο ζῶον ἦτο 20 ποδῶν τὸ μήκος, αἰετὰ σαγόνες του ἦσαν ὀπλισμένα ἢ μὲν ἀνω μετ' 50, ἢ δὲ κάτω μετ' 30 φοβεροῦς-κωνοειδεῖς ὀδόντας, ἱκανοῦς νὰ θραύσῃ καὶ τὸ ἰσχυρότατον ὀστοῦν. Ἐκ τῶν εὐρεθέντων ἐντὸς τοῦ στομάχου του, φαίνεται, ὅτι τὸ ζῶον τοῦτο ἦτο παμφάγον, κατεβρόχιζε δὲ τὴν τροφήν του χωρὶς νὰ τὴν μᾶθῃ, ὥστε οἱ ὀδόντες, ὡς φαίνεται, ἐχρησίμευον ὡς ὄπλον μάλλον παρὰ πρὸς μάσησιν. Τόσον δὲ σαρκώδηρον ἦτο, ὥστε δὲν ἐφεί-

δετο. οὐδὲ τῶν βρασιδῶν του· διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων εὐρέθησαν ἐν τῇ στομαχῶ του καὶ μικροὶ ἰχθυόσαυροι ὀλόκληροι!

μὲ ἀνθρωπίνην κεφαλὴν, ὡσαὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἠδύνατο νὰ διακρίνη μακρόθεν τὴν λείαν του, εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὑπόψιν ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἔτι κε-

Ἰχθυόσαυροὶ εὐρέθεις ἐν Σιβηρίᾳ.

Τὸ θηρίον τοῦτο καθίστατο ἐπιφοδύστερον εἰς τὰ καλυμμένη ὑπὸ πύκνης ὁμίχλης, καθιδύσσης τὰ ἀντα τότε σπάρχοντα ζῶα, ἐνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ μεγέ- κείμενα λίαν δυσδιάκριτα.
θους τῶν ὀφθαλμῶν του, ἑκαστὸς τῶν ὑποίων ἔτι ἔσθῃ. Ὁ ἰχθυόσαυρὸς ἀποτελεῖ τὸν σύνδεσμον μεταξὺ

των ἰχθύων καὶ τῶν ἑρπετῶν, ἔχων ῥύγχος μὲν δελφίνος, ὀδόντας κροκοδείλου, κεφαλὴν σαύρας καὶ σπονδυλικὴν στήλην ἰχθύος.

Ὁ πρῶτος ἀπολιθωμένος ἰχθυόσαυρος εὑρέθη τὸ 1814.

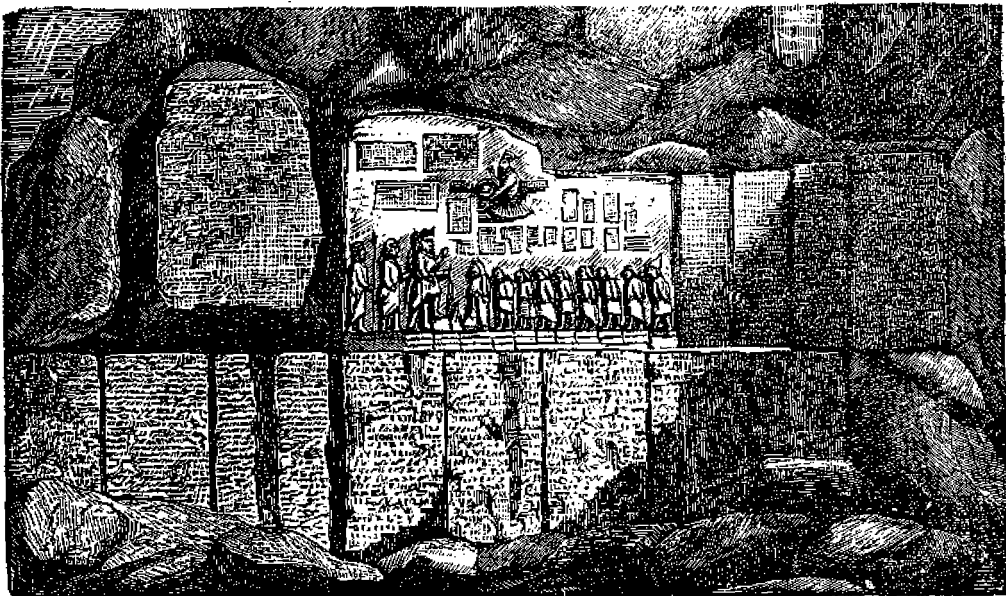
Ὁ βράχος τῆς Βαχιστάνης.

Τῷ 1837 ὁ συνταγματάρχης Ῥόλινσον, ὁ ὁποῖος τότε ἦτο πολὺ νέος, ἐτάχθη μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰς τὸ Περσικὸν Κοινοῦστὸν πλησίον τῆς Βαχιστάνης.

Εἰς μίαν ἐκδρομὴν, παρετήρησεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ τελειοταίου βράχου σειρᾶς τινος λόφων ὕψηλῶν 500 πόδας

παρίσταται δεχόμενος αἰγυπτιώτους καὶ καταπατῶν δασυχῆ τινα, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ὀνομάζεται Γομάτης ὁ -μάχος. Ὑπεράνω κείται ἀνάγλυφον παριστάων θεότητα Ἀσσυριακὴν.

Οἱ κόποι, ὡς καὶ ἡ μελέτη καὶ αἱ σκέψεις, τοὺς ὁποῖους κατέβαλον οἱ ἀρχαιολόγοι διὰ νὰ ἐξηγήσωσι τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας εἶναι πολλοί. Διάφοροι ἀρχαιολόγοι πολλῶν ἠθῶν ἐργάσθησαν μετ' ἐπιμονῆς ἐπὶ εἴκασιν ἐτη καὶ ἐπὶ τέλους κατώρθωσαν νὰ ἐξηγήσωσιν αὐτάς. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἦσαν εἰς τρεῖς γλώσσας: τὴν ἀρχαίαν Περσικὴν, τὴν Μηδικὴν καὶ τὴν Βαβυλωνιακὴν. Ὅπως δὲ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς Ροσέτης παρέσχε τὴν κλειδα διὰ νὰ ἐξηγήσωσιν τὰ ἱερογλυφικά, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ βράχος τῆς Βαχιστάνης ἔδωκε τὸ μέσον νὰ ἀναγινώσκουν καὶ ἐξη-

Ὁ βράχος τῆς Βαχιστάνης.

ὑπεράνω τῆς πεδιάδος, ἦσαν χαραγμένα σχήματα καὶ ἐπιγραφαὶ ἀρχαῖαι. Ὁ βράχος ἐκεῖνος ἦτο τῆς Βαχιστάνης.

Ἄμα τὸν εἶδεν ἐνενομήθη ὅτι εἶχεν ἀκούσει, ὅταν ἦτο μαθητὴς, ὅτι ἀρχαιολόγος τις ἐξήγησε μίαν τοιαύτην ἐπιγραφὴν. Τότε ἐπιθυμία ἐγεννήθη εἰς τὴν ψυχὴν του νὰ πράξῃ καὶ αὐτὸς τὰ αὐτό, καὶ ἀπεφάσισε ν' ἀντιγράψῃ τὰ σχήματα καὶ τὰς ἐπιγραφὰς καὶ νὰ τὰ ἐξηγήσῃ ἂν δυναθῆ. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε μάθει τὴν γυμναστικὴν ἀνάδην τὸν βράχον, μετὰ πολλῶν ὀμῶν κόπων, καὶ βοηθούμενος ἀπὸ νέων τινῶν Κοῦρδων ἀντέγραψε τὰς ἐπιγραφὰς, τὰς ὁποίας οἱ ἀρχαῖοι Πέρσαι εἶχον χαραχθεῖ ἐπὶ τοῦ βράχου ἐκεῖνου, ἀφοῦ ἐξομάλισαν αὐτὸν καὶ ἐπλήρωσαν τὰ χάσματα διὰ μολύβδου. Αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαρείου (530 π. Χ.), ὅστις

γόν τὰ Βαβυλωνιακὰ, τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ ὁμοιάζουσι μετ' αὐτῶν, ὀνομάσθησαν σφηροειδῆ γράμματα.

Πλὴν τοιαῦτα εἶναι ἡ ἐπιγραφὴ τῆς Ροσέτης. Περὶ τοῦτου, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου, διὰ τοῦ ὁποῖου κατώρθωσαν ν' ἀναγινώσκουν καὶ ἐνοήσωσιν τὰ ἀρχαῖα Αἰγυπτιακὰ, τὰ Βαβυλωνιακὰ καὶ Ἀσσυριακὰ γράμματα, ἅτινα σήμερον ἐξηγούμενα βίπτουσι πολλὸ φῶς εἰς τὴν ἱστορίαν, θὰ διαλάβωμεν εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλ.

Αὔγουστος Κέλσερ.

Καθ' ἂν χρόνον ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη, εἰρήνῃ ἐπεκράτει καθ' ὅλον τὸ Ῥωμαϊκὸν κράτος, μέρος τοῦ ὁποῖου ἦτο καὶ ἡ Ἰουδαία.

Εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἔλαθε δὲν ἐγνώριζε πόσον μεγάλη ἦτο ἡ γῆ, καὶ διὰ τοῦτο ἀναγνώσκωμεν εἰς τὸν Λουκᾶν, ὅτι ὁ Αὐγούστος Καίσαρ ἐξέδωκε ψήφισμα γὰ ἀπογραφῆ πᾶσα ἡ οἰκουμένη.

Ὁ αὐτοκράτωρ Αὐγούστος ἐγεννήθη τρεῖς ἔτη πρὶν

ἂν καὶ τετραετίας ἀπέλασε τὸν πατέρα του, ἐξέκοι-
δέθη δὲ μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ
Ἰουλίου. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκειτο εἰς τὴν Ἀπολλωνίαν τῆς
Ἰλλυρίας ἐπληροφορήθη περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰουλίου
Καίσαρος, καὶ μολοῦντι δεκαοκταετίας τὴν ἡλικίαν ἔ-

Αὐγούστος Καίσαρ πρῶτος αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώμης.

γεννηθῆ ὁ Ἰησοῦς Χριστός· ἦτο δὲ οὗτος γερουσιαστοῦ
τινος ὀνομαζομένου Ὀκταβίου καὶ ἀνεψιῦς Ἰουλίου τοῦ
Καίσαρος, ὅστις εὐθέτησεν αὐτὸν ὀνομάσαις Καίσαρα·
τὰ δὲ ἐπώνυμον Αὐγούστος ἐδόθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς
Ῥωμαϊκῆς Γερουσίας ὡς σημεῖον τῆς ἐξόχου τιμῆς
καὶ ὑπολήψεως.

ἔπεισαν εἰς Ῥώμην, γνωρίζων ὅτι εἶχε κηρυχθῆ διά-
δοχος αὐτοῦ.
Ἐπανελθὼν εἰς Ῥώμην εὗρε τὴν πόλιν διηρημένην
εἰς δύο στρατόπεδα—τὸ δημοκρατικόν, τὸ ὅποιον εἶχε
φονεύσει τὸν Καίσαρα, καὶ τὸ τοῦ Ἀντωνίου καὶ Σε-
πίου, οἵτινες εἶχαν ὀρκισθῆ γὰ ἐκδικηθοῦν τὸν θάνα-

τον αὐτοῦ. Ὁ Ἀντώνιος, ἂν καὶ φίλος τοῦ Καίσαρος ἀπεδείχθη φοβερὸς ἐχθρὸς τοῦ Αὐγούστου, ἀλλ' οὗτος κατώρθωσε ν' ἀποκαρυχθῇ ὁ Ἀντώνιος ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ νὰ φύγῃ ἐκ τῆς Ρώμης.

Μετ' ὀλίγον ὄμως ὁ Αὐγούστος ἐπέλυθη μετὰ τοῦ Ἀντωνίου καὶ Λεπίδου καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Τριανδρία διήρσαν ἅπαν τὰ ῥωμαϊκὸν κράτος εἰς τρία μέρη, συμφωνήσαντες νὰ καταστρέψωσιν ὅλους ἐκείνους, οὐδ' ἐθεώρουν ἐχθρούς των, εἰς τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ μέγας ῥήτωρ Κικέρων, ὅστις ἐθανατώθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀντωνίου.

Πρὸς πλειοτέραν ἀσφριξίν τῶν φιλικῶν δεσμῶν του μετὰ τοῦ Ἀντωνίου, ὁ Αὐγούστος ἔδωκεν εἰς αὐτὸν Ὀκταβίαν τὴν ἀδελφὴν του διὰ σύζυγον, ἀλλ' ὁ Ἀντώνιος ἀπέβαλεν αὐτὴν μετ' ὀλίγον, παραδοθεὶς εἰς τὰ ἄεθλα τῆς περιφέρειας Κλεοπάτρας τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦτου ὄνεκα καὶ δι' ἄλλας τινὰς αἰτίας ὁ Αὐγούστος ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τοῦ Ἀντωνίου καὶ νίκησας αὐτὸν κατὰ τὸ Ἄκτιον ἐγένετο ἀπόλυτος κυρίαρχος ὁλοκλήρου τοῦ ῥωμαϊκοῦ κράτους.

Μικρὸν δὲ μετὰ τοῦτο εἶτε ὑποκρινόμενος, εἶτε ἐν εὐκρινείᾳ ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐπιθυμῶν, ὡς ἔλεγε, ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἀλλ' ἡ Γερουσία ὄχι μόνον τὴν παραίτησίν του δὲν ἀπέδέχθη, ἀλλὰ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Αὐγούστου ἔδωκεν εἰς αὐτόν.

Εἰς τὴν Ρώμην ὑπῆρχε ναὸς τῆς τοῦ Ἰαννοῦ, μίση τῶν ἐθνικῶν θεοτήτων αὐτῆς, αἱ πόλαι τοῦ ὁποίου ἦσαν ἀνοικταὶ ἐν καιρῷ πολέμου, ἐκλείοντο δὲ ἐν καιρῷ εἰρήνης, εἶχον δὲ κλεισθῆ δις μόνον ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως τῆς Ρώμης περὶ τὰ 730 π. Χ. ἤδη δὲ, ὅτε εἰρήνη ἐπεκράτει καθ' ὅλον τὸ ῥωμαϊκὸν κράτος, κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐγούστου αἱ πόλαι ἐκλείσθησαν. Οὕτως ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς εἰρήνης, ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἐνῶ ἐπεκράτει ἅρα εἰρήνης.

Ὁ Αὐγούστος ἀπέθανεν ἐν Νόλῳ τὸ 76 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βασιλεύσας 45 ἔτη. Μολονότι δ' ἦτο ἀπόλυτος ἄρχων τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἦτο ὄμως ἀπλοῦς τὰ ἔθη καὶ τὴν ζωὴν, ἐνδοξόμενος ὡς ἀπλοῦς πολίτης ἀποθηνήσκων δὲ ἐγκατέλειπε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν θετὸν υἱὸν τῶν Τιβέριον.

Ὁ Θεὸς προστατεύει τὸ παιδίον.

Μὴ νομίζετε, παιδιά, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν φροντίζει διὰ σᾶς, ἐπειδὴ εἶσθε ἀσθενῆ καὶ μικρά. Ὁ Θεὸς φροντίζει περὶ τοῦ μικροῦ πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ κρυμμένον ἐντὸς τῶν θάμνων. Ὁ Θεὸς ἐπισκέπτεται τὴν κατοικίαν τῆς μελίσσης, ἣ ὁποία κατασκευάζει τὰς μελο-

πίτας τῆς ἐντὸς τοῦ κοιλώματος ἄρου. Ὁ Θεὸς προστατεύει τὸ μικρὸν ἕντομον, τὸ κρυμμένον ὑπὸ τὸ φύλλον. Ὁ Θεὸς εἶναι μέγας, ὑπερμεγέθης, ἀπειρὸς, πληροὶ τὸ πᾶν. Ὁ Θεὸς εἶναι παντοῦ καὶ ἀγαπᾷ τὴν καλοῦσιν τοῦ πτωχοῦ καθὼς τὸ παλαιὸν τοῦ πλουσίου.

Εἶναι πλησίον σας, παιδιά, πλησίον τῆς κλίνης σας ὅταν κοιμᾶσθε. Ἀγροπνεῖ ἐφ' ὑμῶν καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ χόρτου, εἰς τὸ ὁποῖον δίδει τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου τοῦ καὶ τὴν ὑγρασίαν τῶν βροχῶν του. Καὶ δὲν ὑπάρχει στιγμή τῆς ἡμέρας μῆτε τῆς νυκτός, καθ' ἣν ὁ Θεὸς δὲν ἐκτείνει τὴν χεῖρά του ἐφ' ὑμῶν, καθ' ἣν δὲν σᾶς διαφυλάττει, δὲν σᾶς στηρίζει. Πιστεύετε λοιπὸν εἰς αὐτόν, διότι εἶναι μαζί σας. Ὑπακούετε αὐτόν καὶ θέλετε εἶσθαι ἰσχυροὶ, διότι πᾶσα ἡ ἰσχὺς εἶναι ἰδική του.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. I. Δ. Ζ.

Ἐκτακτος κώονς ἀφοσίωσις.

Λοχαγὸς τις τῆς Νοτίου Καρολίνας ἀφουδέθη ἐν τῇ μάχῃ κατὰ τὸν τελευταῖον Ἀμερικανικὸν πόλεμον. Τὸ λαίψανόν του μεταφέρθη εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἥτις κατοικεῖ εἰς Κολομβίαν. Ὅτε τὸ φέρετρον ἔφθασεν, ἔκτω ἡμέρας μετὰ τὴν μάχην, ὁ κώον τοῦ ἀτιμαστικοῦ ἀναγνώρισε μακρόθεν διὰ τῆς ὁσμῆσεως τὸ σῶμα τοῦ κυρίου του καὶ ἐδοξε σημεῖα μεγάλης ταρῆς.

Ἀφοῦ δ' τὸ φέρετρον ἐφέρθη ἐντὸς τῆς οἰκίας, ὁ κώον ἠκολούθησεν αὐτὸ καὶ ἔμεινεν ἐπὶ δέκα ὁρῶν ὅσας ὄρας ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ὅτε ἐναπέθεσαν αὐτὸ μὲχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ. Τὴν ἐπαύριον παρετηρήθη, ὅτι ὁ κώον ἔλειπε μάτην δ' ἐζήτησαν αὐτὸν ἐντὸς τῆς οἰκίας τότε ἀνέστη εἰς τινα ὁ στοχασμὸς νὰ ζητηθῇ ὁ κώον εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Πράγματι δὲ εὐρέθη κείμενος ἐπὶ τοῦ τάφου τρέμων καὶ βρεχόμενος ὑπὸ βροχῶν καὶ ψυχρῆς βροχῆς ἀπὸ πολλῶν ὥρων διαρκούσης. Ἐπειδὴ δὲ ἤρνετο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κοιμητήριον, ἠναγκάσθησαν νὰ μεταχειρισθῶσι σκηνίον διὰ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου τῷ ἀπέδωκαν τὴν συνήθη ἐλευθερίαν.

Μετ' ὀλίγον ὄμως ἐγένετο καὶ πάλιν ἄφαντος καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸν τάφον. Τότε ὑπερέτης τις τὸν ἐπανήγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου διὰ πολλῶν θωπευμάτων κατώρθωσε νὰ τὸν δίσῃ μὲ ἄλυσον. Ἀλλ' ὁ ταλαίπωρος κώον ἠρνήθη πᾶσαν τροφήν καὶ γοεῖν· ἐστίναι. Τὴν δὲ πρῶταν τῆς τρίτης ἡμέρας εὐρέθη νεκρὸς.

ΤΑ ΥΑΦΟΝΙΑ.

Ὁ ψῆρ ἢ ὁ ψῆρος εἶναι πτηνὸν ὠραῖον, ζωηρὸν καὶ λίαν ταχὺ καὶ ἐπιδέξιον εἰς τὰς κινήσεις του. Ἀπαντᾷται δὲ καθ' ἕλην σχεδὸν τὴν Ἑυρώπην εἰς μεγάλα κοπάδια, ὀδηγούμενα καὶ ὀκακούνοντα κατὰ τὸ

φαινόμενον εις ένα άρχηγόν, όστις διά τοῦ ποικίλου τῆς φωνῆς του ὀδηγεῖ τῆ κοπάδιον εἰς τὸν τόπον τῆς βοσκῆς ἢ τῆς κατασκευάσεως.

Τὰ φαρύγια εἶναι πτηνὰ ἀποδημητικὰ μεταβαίνοντα τὴν μὲν ἀνοιξιν πρὸς βορρᾶν, τὸ δὲ φθινόπωρον πρὸς μεσημβρίαν τρέπονται δὲ ἐκ οὐαλήτων, σαλιγάτων

μυσῶν ἐν ἀγρίῳ καταστάσει μμοῦνται τοῖς φωνῶν ἄλλων τινῶν ζώων. Ἐὸ κρέας των εἶναι τραχὺ καὶ ἀνοσμον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ζητεῖται τόσον, ὅσον τὸ κρέας ἄλλων πτηνῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

Ἐν ἀπὸ τὰ περίεργα φαινόμενα, τὰ ἡποῖα παρουσιάζουν τὰ φαρύγια κατὰ τὴν πτήσιν των, εἶναι καὶ τοῦτοι

Φαρύγια ἢ μαυροπόδιον.

καὶ ἐν γένει εἶναι πτηνὰ σαρκοφάγα. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀρέσκονται καὶ εἰς καρποὺς κοκκοειδεῖς, ὡς λ. χ. τὰ κεράσια, προξενούντα ἐνίοτε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τοὺς γαιοκτήμονας.

Τὰ πτηνὰ ταῦτα εἶναι φθικὰ καὶ αἰχμαλωτιζόμενα δύνανται νὰ διδαχθοῦν νὰ ψάλλουν μικροῦς τινὰς ὁ-

δοὺ ἐνῆ σκιάζεται ὁ ἥλιος ἐκ τοῦ πλήθους αὐτῶν, ἔφαρνα ὡς δι' ἡλεκτρικῆς τινος ἐνεργείας διαστρέφονται ὀβίως, ὥστε τὸ σῶμα των σχηματίζει γραμμὴν καὶ ἀφοῦ μείνουν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα, ἐξακολουθοῦν τὴν πορείαν, ἀπαναλαμβάνοντα τὸ αὐτὸ κατὰ διαλείμματα.

ΚΖΟΠΚΙΖΚΙΑ

Ἡ θάνατος τῆς Ἀμερικανικῆς ἠπείρου.

— Ὁ μέγιστος καταράκτης τοῦ κόσμου εἶναι ὁ τοῦ Νιαγάρα, ὅστις σχηματίζεται ἐκ τῶν ὑδάτων τριῶν μεγάλων λιμνῶν, ἔχει δὲ πλάτος 3/4 τοῦ μίλλου καὶ καταπίπτει μετὰ τρομερᾶς δυνάμεως ἀπὸ ὕψους 175 ποδῶν.

— Τὸ μέγιστον ἄντρον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ Mammoth ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Κεντούκης, ὅπου ἐμπεριέχει μεταξὺ ἄλλων θαυμασίων πραγμάτων καὶ ὑπόγειόν τινα λίμνην πλήρη ἰχθύων, ἀνευ ὀφθαλμῶν.

— Ὁ μέγιστος ποταμὸς τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Μισισσιππι τῆς ἀνατολῆς ἠπείρου τοῦ κόσμου εἶναι ἡ πεδιάς τοῦ Μισισσιππι, ἥτις ἐμπερικλείει ἐκτὰ ἑκατομμύρια τετραγωνικὰ καὶ εἶναι μίᾳ ἐκ τῶν ἐφορωτάτων τοῦ κόσμου, δύνανται δὲ καλλιερ- γηθεῖσα νὰ θρέψῃ 200 ἑκατομμύρια ψυχῶν!!

— Ὁ μέγιστος δημόσιος κήπος τοῦ κόσμου εἶναι ὁ τῆς Φιλαδελφείας, ὅστις περιλαμβάνει δύο χιλ. καὶ ἑκατάκσια ἑκτάρια.

— Τὸ μέγιστον κέντρον τοῦ ἔμπορου τοῦ οἴνου τοῦ κόσμου εἶναι ἡ πόλις Κιχάγο.

— Ἡ μέγιστη λίμνη τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Ἀνωτέρα (Superior) ὀνομαζομένη, ἥτις πραγματικῶς εἶναι μεσόγειος θάλασσα, ὅστις ἔχει περιφέρειαν μὲν δεκαπέντε χιλιάδων μιλίων, βάθος δὲ κατὰ μέσον ὅρον χιλίων ποδῶν.

— Ἡ μέγιστη σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τοῦ κόσμου μέχρι τοῦδε εἶναι ἡ γραμμὴ, ἥτις διέρχεται ὅλην τὴν ἠπείρον τῆς Ἀμερικανικῆς, ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην μέχρι τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, — διάστημα περισσότερον τῶν τριῶν χιλιάδων μιλίων.

— Ὁ μέγιστος ὄγκος στερεοῦ σιδήρου εἰς τὸν κόσμον εὑρίσκαται ἐν τῇ πολιτείᾳ Μισσούρι, ἔχει δὲ ὕψος μὲν διακοσίων πενήκοντα ποδῶν, περιφέρειαν δὲ δύο μιλίων!

— Τὸ καλύτερον ἀπομίμημα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἰς τὸν κόσμον ὁμολογεῖται, ὅτι εἶναι τὸ παρθεῖον ἐν Φιλαδελφείᾳ ὀφρανοτροφεῖον, τὸ καλούμενον Γράρδειον.

— Τὸ μέγιστον ὑδραγωγεῖον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ τῆς νέας Ὑόρκης, ὅπου ἔχει μήκος τεσσαράκοντα ἐνὸς μιλίων, καὶ διὰ τὸ ἕπιον ἐξαπνήθησαν δύοκατὰ ἑκατομμύρια καὶ πεντακάσια χιλιάδες ταλλήρων.

— Τὰ μέγιστα ἀνθρακωρυχεῖα τοῦ κόσμου εἶναι τὰ τῆς Πενσυλβανίας, ἅτινα παρέχουσιν ἑκατομμύρια τόνων ἀνθράκων κατ' ἔτος, καὶ φαίνονται, ὅτι εἶναι ἀνεξάντητα.

— Εἰς τὴν ἐνδομασίαν πρέπει πάντοτε νὰ ἐφοδεύωμεν ὀλιγώτερα τῶν ὅσα δυνάμεθα.

Αἰτήματα.

- Τρεῖς συλλαβαὶ μὲ γράμματα πέντε μ' ἀποτελοῦσι, Σαράντα ἔξ τῶν ἀριθμῶν ἅπαντα ἀριθμοῦσι.
- Ἐπάνω δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην κατέχω θέσον, οἷα Αἰ ἄλλαι τῆς Ἑβραϊκῆς μας χειρῶνιουσι καὶ πλοῖα Ἐν τῷ λιμένι μ' ἀπυλῶς ὄρουσι, καὶ ἔμπορια Ὀψὲ εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν καὶ ἤτοινα εὐρεῖα.
- Ἄν οὕτως εὐρισκόμενον τὴν κεφαλὴν μου κήψης Τὸ αἶσθημα τὸ θλιβερόν ἐμπαῖνον εἰς τὰς ὄψεις.

Ἐάν τὸ αἶσθημα αὐτὸ ἀπέχθειαν σοὶ φέρῃ,
 Ἀφαίρεσον τὴν κεφαλὴν καὶ τράχηλον ἐν μέρει,
 Καὶ τότε τὸ γινόμενον εὐφραίνει τὰς καρδίας
 Καὶ θάλλει εἰς τοὺς κήπους μας καὶ κέρπει εὐνοδίας.
 Ε. Ι. Σ.

Ἄσκησις ἀκροστίχου.

Τὸ ὄλον μου συνίσταται ἐξ ἐννέα στοιχείων, ἀποτελοῦντων τὸν ἀριθμὸν 874. Τοῦτων τὸ μὲν πρῶτον εἶναι ἀρκτικὸν λυρικὸν τινος ποιητοῦ, τὸ δεύτερον οὐλογοτάτου τινὸς Ἀδοκράτορος, τὸ τρίτον Ἰψάβαρολου τινὸς φιλοσόφου, τὸ τέταρτον θεμελιω- τοῦ ἱστορικῆς τινὸς διαστήματος πόλεως, τὸ πέμπτον πανουργοῦ τινὸς βασιλέως, τὸ ἕκτον μίᾳ τῶν ἐννέα Μουσῶν, τὸ ἕβδομον αἰρετικῶν τινος, τὸ ὄγδοον μίᾳ τῶν Νηρηίδων καὶ τὸ ἕνατον ὄμφης τινὸς — τὸ δὲ ὄλον μου ἀποτελεῖ ὄνομα γυναικὸς ἁξιοσημειωτοῦ τινὸς πολεμιστοῦ. Ποιῖα αὕτη;

Λύσις τοῦ αἰνίγματος τοῦ μηνὸς Μαρτίου.

Εὐφηνμία.

εὐ - ια - φημί - Εὐα - Εὐφηνμία.

Τὸ Εὐσαν, Ἄθηνών, Ἀγγελος Δοκτορίκος, Μαρτίνθη Γ. Δρακονταῖδη, Ἄλ. Α. Δοκτορίτης, Γ. Ν. Ἀδάξω, Βιργκία Βλαχάκη, Π. Α. Βακαλόπουλος, Π. Ῥόδιος, Ἀρχ. Ματαράγ- κας, Μιχ. Ν. Μαράκης. Σ ὕρου, Ν. Παρασκευᾶς. Μεσο- λογγίου, Δ. Γ. Μωραϊτογιαννόπουλος, Γ. Κουρτουμέλης, Ἄνδρ. Α. Τοουσοπούλου, Κ. Λ. Χατζόπουλος. Κεφαλληνί- ας, Εὐφηνμία Κοντομηγάλη, Ἄθ. Ε. Τ. Μπάστα, Αἰκ. Γ. Βουτσιανῶ, Ναιπλίου, Ἄθ. Σ. Σωτηριάδης. Λεωνιδίσι, Κ. Θ. Καλλιγᾶς, Κωνσταντινουπόλεως, Ν. Ε. Νικολαΐδης, Ἐδρυδίτη Ι. Σκαλιέρη, Π. Καλλιάρχης, Ἐλεονώρα Τσαλίχη, Μιτυληνῆς, Δ. Π. Καρῆς. Σμύρνης, Δημ. Στάης, Ἀλεξανδρείας, Π. Π. Ζαχαρίας καὶ Σ. Τραβι- σάρου.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῖος ἀναφέρεται ἐν τῇ Ἁγῇ Γραφῇ ὡς πρῶτος μέ- γας τοξότης;
2. Εἰς ποῖον μέρος τῆς Νέας Διαδότης μνημονεύεται ὁ αἰσός;
3. Ποῖος εἶναι ὁ πρῶτος βασιλεὺς ὁ πληρωθεὶς ὑπὸ τοξότου;

Εἰδοποιήσεις.

Ἄσθη τῆς Ἀντιοχείης, ἐφημερίδι διὰ οἰκογε- νείας μὲ φράσις εὐάνας, ἐπὶ 23 ἡδὴ ἔτη ἐκδιδομένη κατὰ πᾶ- σαν ἑβδομάδα τὴν συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν συνδρομὴ ἑτησίᾳ δρ. 6, ἑξαμηνία 3, τριμηνία 1.50. Δοκιμάσατε ἐπὶ τρεῖς μῆνας καὶ θὰ τὴν εὐρήτε ἀξίαν καὶ κατάλληλον δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σας.

— Ὅστις κάμει 20 συνδρομητικὰς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων λαμβάνει τὸν Ἄσθη διωρεῖν ἐπὶ ἕν ἔτος.

Εἰδοποιεῖται οἱ λόγοι τῶν ἱεροπρακτικῶν ἐρωτη- σεων, ὅτι πρέπει νὰ εἰδῶσι τὰς λύσεις αὐτῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὅλας ὁμοῦ καὶ ὄχι κατὰ μῆνα.

— Ἐνεκα δαδωνείας τοῦ συντάκτου, ἡ ἀπάντησις τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν, ἀνεβλήθη.